

GAUAREN ATSEDEN ILUNEAN

Hegoa Aizpuru

Azpeitia

Ez nazazue bakarrik utzi
zulo beltzaren hesian,
inongo ezbidetan,
denboraren hautsontzian!

Ateak itxi zenizkidan
gutxien espero nuenean,
suzko begi-begirada batez
gauaren atsedean ilunean
galdu bainuen burua.

Inora ez doazen bideak apurtu ziren
izar guztiak iraungitzean,
hodeiak euritan desegitean...;
kaosean
bakarrik sentitzen naiz.